ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

ଏସ୍.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 127 /1991

(ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 100 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ)

ଶ୍ୟାମବନ୍ଧୁ ମିଶ୍ର (ମୃତ୍ୟୁ ପରେ)
ତାଙ୍କ ଏଲ୍ଆର୍ ମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ .... *ଆବେଦନକାରୀମାନେ*

- ବନାମ -

ବନଲତା ମିଶ୍ର (ମୃତ) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ .... *ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ*

ଏହି ମାମଲାରେ ସଂଯୁକ୍ତ ପ୍ରଣାଳୀ

(ଆଭାସୀ /ଭୌତିକ) ମାଧ୍ୟମ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ:

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ - ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ମିଶ୍ର, ଅଧିବକ୍ତା

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ - ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି. ପି. ମହାନ୍ତି ଅଧିବକ୍ତା ।
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏ.କେ. ମିଶ୍ର, ଅଧିବକ୍ତା

ପୀଠାସୀନ :

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏ.ସି. ବେହେରା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଶୁଣାଣି ତାରିଖ :15.12.2023 ::ରାୟ ତାରିଖ :31.01.2024

ଏ.ସି. ବେହେରା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତକାରୀ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ।

2. ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ୍ ର ଆବେଦନକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ୟାମବନ୍ଧୁ ମିଶ୍ର, ଓ. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 4/1982-I ମାଧ୍ୟମରେ, ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଟି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 6/1989ର ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲ୍ ରେ ଆବେଦନକାରୀ ଥିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ବିଚାରଧୀନ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ-ଶ୍ୟାମବନ୍ଧୁ ମିଶ୍ର ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ୍ ର ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ପୂର୍ବଜ/ପୂର୍ବସୂରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକନାଥ ମିଶ୍ର, ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 4/1982-I ମାଧ୍ୟମରେ ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମକଦ୍ଦମାରେ ଏକମାତ୍ର ବାଦୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଟି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 6/1989 ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲ୍ ରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଥିଲେ ।

କିନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ଟି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 6/1989 ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲ୍ ବିଚାରଧୀନ ଥିଲା, ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 4/1982-1 ମାଧ୍ୟମରେ ସେତେବେଳେ ମକଦ୍ଦମାରେ ଏକମାତ୍ର ବାଦୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକନାଥ ମିଶ୍ରଙ୍କ (ଯିଏକି ଟି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 6/1989 ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲରେ ଆବେଦନକାରୀ ଥିଲେ) ମୃତ୍ୟୁବରଣ ହୋଇଥିଲା, ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ଅପିଲ୍ ରେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଭାବେ ତାଙ୍କ ଏଲ୍ ଆର୍ ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଲୋକନାଥ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଉକ୍ତ ଏଲ୍ ଆର୍ ମାନେ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଅଟନ୍ତି ।

3. ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 4/1982-I ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଶ୍ୟାମବନ୍ଧୁ ମିଶ୍ରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବାଦୀ ଲୋକନାଥ ମିଶ୍ରଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ମାଲିକାନା ଘୋଷଣା ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କଠାରୁ ଏହାର ଦଖଲ ଆଦାୟ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଥିଲା ।

4. ତାଙ୍କ ବାଦପତ୍ରରେ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଦୃଢ଼କଥନ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ୱାର୍ଡ ସଂଖ୍ୟା 7 ରେ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ଜୋତ ସଂଖ୍ୟା 701ର ଅନୁରୂପ ପୁରୀ ସହରର କୁଣ୍ଡେବେଣ୍ଟ ସାହି ଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଖାତା ସଂଖ୍ୟା 59 ଅଧୀନରେ ଏକର 0.060 ଦଶମିକ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 741

ଅଟେ । ଉକ୍ତ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମୂଳତଃ ବାଲି ସାହି, ପୁରୀ ସ୍ଥିତ କୌଶଲ୍ୟା ଦାସ ମଠଙ୍କର ଥିଲା । ବାଦୀଙ୍କ ପିତା ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱନାଥ ମିଶ୍ର ଏବଂ ଗଣେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର 1931 ମସିହାରେ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦଲିଲ ମାଧ୍ୟମରେ କୌଶଲ୍ୟା ଦାସ ମଠର ମହନ୍ତଙ୍କଠାରୁ 20 ବର୍ଷର ଅବଧି ପାଇଁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଉପରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ।

ଉକ୍ତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଚୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରଧାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱନାଥ ମିଶ୍ର (ବାଦୀଙ୍କ ପିତା) ଏବଂ ଗଣେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଏକ ଘର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ମିଳିତ ଭାବେ ରହୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ 1941 ମସିହାରେ ବାତ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଥିବା ସେମାନଙ୍କ ଘର କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ପରେ, ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରଧାରୀ ଯଥା ବିଶ୍ୱନାଥ ମିଶ୍ର ଏବଂ ଗଣେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର 1931 ମସିହାର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଚୁକ୍ତିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ନବୀକରଣ କରିନଥିଲେ । ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ବାଦୀ (ଯିଏ ପୁରୀ ସହରରେ କାମ କରୁଥିଲେ) କୌଶଲ୍ୟା ଦାସ ମଠଙ୍କ ଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଏକ ନୂତନ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେ କୌଶଲ୍ୟା ଦାସ ମଠଙ୍କ ମହନ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ, ବାଦୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ କୌଶଲ୍ୟା ଦାସ ମଠର ମହନ୍ତ, ତାଙ୍କୁ (ବାଦୀ) 20 ବର୍ଷ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦେବା ପାଇଁ 20.02.1951 ରେ ଏକ ନୂତନ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ନିଷ୍ପାଦିତ କରିଥିଲେ । 20.02.2051 ତାରିଖର ସେହି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଆଧାରରେ, ବାଦୀ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଏକ ଘର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ସେହି ଘରେ ବସବାସ କରୁଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦୀ ହେଉଛନ୍ତି ବାଦୀଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଇଙ୍କ ପୁଅ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରତିବାଦୀ ହେଉଛନ୍ତି ବାଦୀଙ୍କ ପୁତୁରା । ପ୍ରତିବାଦୀ, ବାଦୀଙ୍କ ପୁତୁରା ହୋଇଥିବାରୁ ବାଦୀଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ

କରିଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଘରେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ, ଯାହାକୁ ବାଦୀ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରତିବାଦୀ 1960 ମସିହାରୁ ବାଦୀଙ୍କ ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସହ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ସ୍ଥିତ ସେହି ଘରେ ରହୁଥିଲେ ।

1969 ମସିହାରେ, ବାଦୀ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତିରେ କିଛି ତ୍ରୁଟି ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବା କାରଣରୁ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ଗ୍ରାମ ବିଶ୍ୱନାଥପୁର ଯାଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ପ୍ରତିବାଦୀ ବାଦୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ହୋଇଥିବାରୁ ବାଦୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ତାଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ମକଦ୍ଦମା ଘରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବାପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ବାଦୀ ସହମତି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ, ବାଦୀଙ୍କ ଅନୁମତି ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରତିବାଦୀ ମକଦ୍ଦମା ଗୃହରେ ରହିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ 20 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା 20.02.1951 ତାରିଖର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର, 1971 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ବାଦୀ କୌଶଲ୍ୟା ଦାସ ମଠର ମହନ୍ତଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦଲିଲର ନବୀକରଣ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ବାଦୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ ଗ୍ରହଣ କରି, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତି ସତ୍ତ୍ୱେ, କୌଶଲ୍ୟା ଦାସ ମଠର ମହନ୍ତ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରକୁ 27.07.1972 ରେ ନବୀକରଣ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ନବୀକରଣ କରାଯାଇଥିବା ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦଲିଲର ଯାଞ୍ଚ ପରେ, ଏଥିରେ କିଛି ଅସାବଧାନତାବଶତଃ ତ୍ରୁଟି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା, କାରଣ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଖାତା ସଂଖ୍ୟା 59 ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 741 ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଏହାକୁ ଭୁଲରେ ଖାତା ସଂଖ୍ୟା 6 ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 39 ଏବଂ 769 ଭାବରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ବାଦୀ ସେହି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦଲିଲର ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ କୌଶଲ୍ୟା ଦାସ ମଠର ମହନ୍ତଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ବାଦୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ, କୌଶଲ୍ୟା ଦାସ ମଠର ମହନ୍ତ 27.07.1972 ତାରିଖର ନବୀକରଣ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦଲିଲରେ ଉପରୋକ୍ତ ତ୍ରୁଟିଗୁଡ଼ିକୁ ଠିକ କରି ଏହାର

ସଂଶୋଧନ/ସୁଧାରଯୁକ୍ତ ଏକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ନିଷ୍ପାଦିତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ସଠିକ୍ ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 741 ଏବଂ ଖାତା ସଂଖ୍ୟା 59 କୁ ସୂଚିତ କରେ । ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଚ୍ଛେଦ ପୂର୍ବରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଜାରି ରଖିବା ସମୟରେ, ବାଦୀ ନିୟମିତ ଭାବରେ ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଖଜଣା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉଚ୍ଛେଦ ହୋଇଥିଲା, ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସମସ୍ତ ବାଧାରୁ ମୁକ୍ତ ଥିଲା, ବାଦୀ ସ୍ଥାନୀୟ ରାଜସ୍ୱ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସରକାରଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଖଜଣା ପ୍ରଦାନ ଜାରି ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ଖଜଣା ରସିଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ବାଦୀଙ୍କ ମୌଳିକ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ସମଗ୍ର ପରିବାର ସଦସ୍ୟ ମକଦ୍ଦମା ଘରେ ରହିବା ପାଇଁ, ସେ (ବାଦୀ) 1975 ମସିହା ଜୁନ୍ ମାସରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ଘର ଛାଡ଼ିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଏଥିପାଇଁ ରାଜି ହୋଇନଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ବଳପୂର୍ବକ ରହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ଯାହା ପାଇଁ, କୌଣସି ଉପାୟ ନ ପାଇ, ବାଦୀ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 4/1982-I ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ତାଙ୍କର ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା ଏବଂ ସ୍ୱତ୍ୱ ଘୋଷଣା କରିବା ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲକୁ ପୁନଃ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ, ଯାହା ପାଇଁ ସେ (ବାଦୀ) ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।

5. ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 4/1982-I ରେ ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବା ପରେ ପ୍ରତିବାଦୀ, ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଦୃଢ କଥନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ନିଜର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ରଖି ଲିଖିତ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରି ଏହାର ବିରୋଧ କରିଥିଲେ, କାରଣ ବାଦୀ ବାସ୍ତବ ତଥ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ 30.09.1977 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଓ.ଏସ୍.

ସଂଖ୍ୟା 277/1975-I ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବ ମକଦ୍ଦମାର ଖାରଜ ହେବା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେ (ବାଦୀ) ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନୂତନ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବାରଣ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ, 30.09.1977 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 277 1975-I ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପୂର୍ବ ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ ହେବା କାରଣରୁ ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ପୁନର୍ବିଚାର ନୀତି ଦ୍ୱାରା ବାରଣ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତିବାଦୀ ତାଙ୍କ ଡବ୍ଲୁ.ଏସ୍. ରେ, ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କୌଣସି ଘର ନିର୍ମାଣ ବିଷୟରେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଶଲ୍ୟା ଦାସ ମଠରୁ ମହନ୍ତଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ନେବା ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କୁ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟକୁ ଖଜଣା ଦେବାକୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ଏହା ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମକଦ୍ଦମା ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 741 ଖାଲି ପଡ଼ିଥିଲା, ତାଙ୍କ ପିତା 1939 ମସିହାରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଦଖଲକୁ ନେଇ ତାହା ଉପରେ ଏକ ଘର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ଭଳି, 1939 ମସିହାରୁ, ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ ଘରେ ରହିଆସୁଛନ୍ତି, ଯାହା ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 1939 ମସିହାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ତାଙ୍କର ଦୀର୍ଘ ଏବଂ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଦଖଲ ହେତୁ, ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ତାଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ବାଦୀଙ୍କ ତାହା ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା, ସ୍ୱତ୍ୱ ଏବଂ ଦଖଲ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ବାଦୀ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ମାଲିକାନାର ଘୋଷଣାର ଫଏସଲା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହାର ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଫଏସଲା ପାଇଁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ତେଣୁ, ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ।

6. ଉପରୋକ୍ତ ଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦରେ ଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଆଧାର କରି, ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୋଟ 9 (ନଅ) ସଂଖ୍ୟକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି: -

<u>**ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ**</u>

i. *ମକଦ୍ଦମା ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଯୋଗ୍ୟ କି ?*

ii. *ମକଦ୍ଦମାର ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଛି କି ?*

iii. *ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପୁରୀ ମୁନ୍ସିଫଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିବା ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 277 1975 (I) ବର୍ତ୍ତମାନର ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ଜଡ଼ିତ କି?*

iv. *ନ୍ୟାୟିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଉପରେ ବାରଣ ଲଗାଯାଇଛି କି ?*

v. *ସି.ପି.ସି. ର ନିୟମ 9, ଯୁ/ଓ 9 ଅଧୀନରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ବାରଣ କରାଯାଇଛି କି ?*

vi. *ପ୍ରତିବାଦୀ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ଦ୍ୱାରା ମାଲିକାନା ହାସଲ କରିଥିଲେ କି ?*

vii. *ବାଦୀଙ୍କୁ କେବେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବେଦଖଲ କରାଯାଇଛି କି ?*

viii. *ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା, ସ୍ୱତ୍ୱ ଅଛି କି ?*

ix. *ବାଦୀ କେଉଁ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର, ଯଦି କିଛି ଥାଏ ?*

7. ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରତିକାରକୁ ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା ପାଇଁ, ସେ (ବାଦୀ) ତାଙ୍କୁ (ବାଦୀ) ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରି ଚାରି ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଇଏକ୍ସଟି 1 ରୁ 4 ମାଧ୍ୟମରେ ଏକାଧିକ ଦସ୍ତାବିଜକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲେ ।

8. ଅପରପକ୍ଷେ, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ, ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଡି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଭାବରେ ଏବଂ ଏହା ସହିତ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସ୍ୱାଧୀନ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ A

ମାଧ୍ୟମରେ ଗୋଟିଏ ଦସ୍ତାବିଜ ଅର୍ଥାତ୍ ଓ. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 277/1975-I ରେ ବାଦପତ୍ରର ଏକ ନକଲ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ।

9. ଶୁଣାଣି ଶେଷ ହେବା ପରେ ଏବଂ ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ତଥ୍ୟ, ଦସ୍ତାବିଜ ଏବଂ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଅନୁଧ୍ୟାନ ପରେ, ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ, ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 1 2,4,5,6,7 ଏବଂ 8 ର ଫଏସଲା ଶୁଣାଇଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 1,2,4,5,6,7 ଏବଂ 8 ରେ ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଫଳାଫଳ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଉପରେ ଆଧାର କରି ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଓ. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 4/1982-1 ଅନୁଯାୟୀ, ଏହାର ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା ଉପରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଯଥାକ୍ରମେ 28.11.1988 ଏବଂ 15.12.1988ରେ ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲା ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ଅଧିକାର ଏବଂ ସ୍ୱତ୍ୱ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ସହିତ ସେଠାରେ ସ୍ଥିତ ଘର ସହିତ ଖାଲି ଦଖଲ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଅନ୍ୟଥା, ବାଦୀ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟନ୍ତି ଏହି କାରଣ ପ୍ରଦାନ କରି ଯେ, ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ଦସ୍ତାବିଜ ଆଧାରରେ, ଏହା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ, ସେ (ବାଦୀ) ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିଜର ଅଧିକାରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିନାହାଁନ୍ତି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ବାଦୀ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ଆଦାୟର ଫଏସଲା ପାଇଁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।

10. ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 4/1982-I ରେ ଯଥାକ୍ରମେ 28.11.1988 ଏବଂ 15.12.1988 ତାରିଖରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ଫଏସଲାରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ପରେ, ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ), ତାଙ୍କୁ (ବାଦୀଙ୍କୁ) ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆବେଦନକାରୀ ହୋଇଥିବା

କାରଣରୁ ଟି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 6/1989 ଅଧୀନରେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରି ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ଟି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 6/1989 ମାଧ୍ୟମରେ ସେହି ପ୍ରଥମ ଅପିଲ ବିଚାରଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ, ବାଦୀ (ଯିଏ ସେହି ପ୍ରଥମ ଅପିଲରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଥିଲେ, ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା), ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କ ଏଲ୍.ଆର୍. ମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

11. ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଶୁଣାଣି ପରେ, ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ବିରୋଧରେ, ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 277/1975-1 ର ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲାରେ ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଫଳାଫଳ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ସହମତ/ସ୍ୱୀକାର କରି ଏହାର ଟି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 6/1989 ଅନୁଯାୟୀ ଯଥାକ୍ରମେ 22.03.1991 ଏବଂ 09.04.1991 ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲା ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।

12. ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଅପିଲକୁ ଟି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 6/1989 ମାଧ୍ୟମରେ ଖାରଜ କରି ପାରିତ ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ଫଏସଲା ଦ୍ୱାରା କ୍ଷୁବ୍ଧ ହୋଇ, ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ପ୍ରଥମ ଅପିଲରେ ଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଆବେଦନକାରୀ ଭାବରେ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲଟି ଦାଖଲ କରି ତାହାକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ବିଚାରଧୀନ ଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କ ଏଲ.ଆର. ମାନଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀ ଭାବରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

13. ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲଟି ଆଇନର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଆଧାର ଉପରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯଥା: -

i. ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନେ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ଦ୍ଵାରା ବାରଣ କରାଯାଇଛି କି ନାହିଁ, ତାହା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କି ?

ii. ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନେ ଉକ୍ତ ଇଏକ୍ସଟି 5, 13 ଏବଂ 14 ଗୁଡ଼ିକ ବାଦୀମାନଙ୍କ ମାଲିକାନା ହେବାର ଦାବିକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲେ କି ନାହିଁ, ତାହା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କି ?

iii. ବାଦୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଜା ଭାବେ ମାନ୍ୟତା ଦେଇ ଓଡ଼ିଶା ସମ୍ପତ୍ତି ଉଚ୍ଛେଦ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଇଏକ୍ସଟି 6 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିବା ଉପରେ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ କି ?

iv. ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନେ ଏହା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ କି ଯେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କ ପଦବୀକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିନାହାଁନ୍ତି ?

14. ଆବେଦନକାରୀ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ଭଗବାନ ଜଗନ୍ନାଥ, ପୁରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଠାରୁ ମୁଁ ଶୁଣିସାରିଛି ।

15. ଏକ ଉତ୍ତମ ତର୍ଜମା ପାଇଁ ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅପିଲ୍ ର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ, ଉପରୋକ୍ତ ଚାରୋଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଆଇନର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ କ୍ରମାନୁସାରେ ଏବଂ କାଳାନୁକ୍ରମିକ ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଯେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଇନର ପ୍ରଥମ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନର ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି ଅର୍ଥାତ୍ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନେ ଏହା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ କି, ଏହି ମକଦ୍ଦମା ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ଦ୍ଵାରା ବାରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ;

ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ବିବୃତି ମାଧ୍ୟମରେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାର ବିଚାର ସମୟରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ଭିତ୍ତିଭୂମିରେ ଉଠାଯାଇଛି ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମକଦ୍ଦମା ଓ. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 4/1982-I ଅନୁଯାୟୀ ସିପିସି, 1908 ର ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ଦ୍ଵାରା

ପ୍ରଭାବିତ ଏବଂ ବର୍ଜିତ ଅଟେ, କାରଣ 30.09.1977 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ସ୍ୱୟଂ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଓ. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 277/1975-I ମାଧ୍ୟମରେ ପୂର୍ବରୁ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

16. ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଉପସ୍ଥାପିତ ତଥ୍ୟରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 277/1975-I ମାଧ୍ୟମରେ ପୂର୍ବ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଶୁଣାଣି ନକରି 30.09.1977 ତାରିଖରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା।

17. ଯେହେତୁ, ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 277/1975-I ମାଧ୍ୟମରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଶୁଣାଣି ନକରି ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 4 ର ଉତ୍ତର ଦେବା ସମୟରେ, ବିଚାର କରିଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 277/1975 (I) ମାଧ୍ୟମରେ ପୂର୍ବ ମକଦ୍ଦମାର ଖାରଜ ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 4/1982-1 ମାଧ୍ୟମରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମକଦ୍ଦମାର ବିଚାର ପାଇଁ ଏକ ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମକଦ୍ଦମା, ଓ. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 4/1982-I ଅନୁଯାୟୀ, ସିପିସି, 1908 ର ଧାରା 11 ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ଏବଂ ବାରଣ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 4 ରେ ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ଫଳାଫଳ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାକୁ ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ ଆଧାରରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମକଦ୍ଦମାକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଟି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 6 /1989 ର ଫଏସଲାର ରାୟରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ।

18. ସିପିସି, 1908 ର ଧାରା 11 ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ, ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ ଆଧାରରେ ଏକ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିବା ପାଇଁ, ନଥିରେ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ତଥ୍ୟ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ପୂର୍ବ ମକଦ୍ଦମାର ଶୁଣାଣି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଶେଷରେ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ଦିଗ ଉପରେ, ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ଆଇନର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଅଛି : -

(i) ***2012 (11) ଲଡିଜିଟାଲ.ଇନ୍ 338 (ପାଟନା)—ଜୈନୁଲ ଆବଦିନ୍ ଓରଫ୍ ଜୈନୁଲ ଆବେଦିନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଶେଓ କୁମାର ମୁଖାର୍ଜୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ***—ସିପିସି, 1908—ଧାରା 11—ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ—ବ୍ୟତିକ୍ରମ କାରଣରୁ ମକଦ୍ଦମାର ଖାରଜ—ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଉପଯୋଗିତା—ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ମକଦ୍ଦମାକୁ ବ୍ୟତିକ୍ରମ କାରଣରୁ ଖାରଜ କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହା କେବେ ବି ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ସଂଚାଳିତ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇନଥିଲା ।

(ii) ***2009 (1) ସିଭିଲ କୋର୍ଟ କେସେସ୍ 753 (SC) ଏବଂ 2009 (1) ଆପେକ୍ସ କୋର୍ଟ ଜଜମେଣ୍ଟ 707 (SC)-ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଜଗଦୀଶ ସରନ ଅଗ୍ରୱାଲ***—ସିପିସି, 1908—ଧାରା 11—ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ—ଅଣ ଅଭିଯୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମାର ଖାରଜ କରିବା—ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନୁହେଁ—ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ସଂଚାଳିତ ହୁଏ ନାହିଁ ।

(iii) ***1996 (I) OLR 423 (S.C.)—ଭାରତ ସଂଘ (ୟୁଓଆଇ) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ରାଞ୍ଚି ନଗର ନିଗମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ—ସିପିସି, 190—-ଧାରା 11—ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ***—ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଖାରଜ, ବିବାଦର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ ଗଠନ କରେ ନାହିଁ ।

(iv) ***2020 (3) ସିଭିଲ କୋର୍ଟ କେସେସ୍ (କେର)—ଜର୍ଜ ଆବ୍ରାହମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ମିନୁ ସୁସାନ ମାଥ୍ୟୁ—ସିପିସି, 1908—ଧାରା***

11— ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ—ଯେତେବେଳେ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇନଥିଲା, ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ଲାଗୁ ହେବନାହିଁ ।

19. ଏଠାରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ, ଯେତେବେଳେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 277/1975-I ମାଧ୍ୟମରେ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ପୂର୍ବ ମକଦ୍ଦମାର କୌଣସି ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 277/1975-I ମାଧ୍ୟମରେ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନନେଇ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା, ତା'ପରେ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁପାତରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ଆଇନର ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି, ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରେ କରାଯାଇଥିବା ଫଳାଫଳ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ ଆଇନର ପ୍ରଥମ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏହିକି ଯେ, ବାଦୀଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନର ମକଦ୍ଦମା ଓ. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 4/1982-I ର ମାଧ୍ୟମରେ ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ଏବଂ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ ।

20. ସେହିପରି ଆଇନର ଦ୍ୱିତୀୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଚାର କରୁଥିବା ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ କି, ଇଏକ୍ସଟି 5 ପର୍ଯ୍ୟାୟ, 13 ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଏବଂ 14 ବାଦୀଙ୍କ ମାଲିକାନା ଧାରକ ହେବାର ଦାବିକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଛି;

ଇଏକ୍ସଟି 5 ପର୍ଯ୍ୟାୟ, 13 ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଏବଂ 14 ହେଉଛି ବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉଚ୍ଛେଦ ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ପରେ ଖଜଣା ପ୍ରଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଖଜଣା ରସିଦ ଅଟେ ।

ଇଏକ୍ସଟି 6 ହେଉଛି, ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 278/1981ରେ ଅତିରିକ୍ତ ତହସିଲଦାର, ପୁରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମାଧାନ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ମଞ୍ଜୁରୀ

ଅନୁଯାୟୀ ବାଦୀ (ଲୋକନାଥ ମିଶ୍ର) ଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ସମାଧାନ ବିଷୟରେ ସଙ୍କେତ ଦିଆଯାଇ ପାରିତ ଆଦେଶର ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ।

ଇଏକ୍ସଟି 7, ଓ.ଇ.ଏ. ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 389/1979ରେ ପାରିତ ଆଦେଶର ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ଅଟେ, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ସମାଧାନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦାବିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଇଏକ୍ସଟି 1 ରୁ 14 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ 5 ପର୍ଯ୍ୟାୟ, 13 ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଏବଂ 14 ସାମିଲ ଥିଲା, ଯାହା ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ, ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଚ୍ଛେଦ ପରେ ମଧ୍ୟ, ବାଦୀ ସରକାରଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଖଜଣା ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ (ବାଦୀ) ଇଏକ୍ସଟି 14 ଅନୁଯାୟୀ ପୁରୀ ପୌରପାଳିକାକୁ ମକଦ୍ଦମା ଗୃହର ଜୋତ ଟିକସ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ।

ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଯାଉଛି ଯେ, ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଚ୍ଛେଦ ପରେ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା ବାଦୀଙ୍କ ନାମରେ ଖୋଲାଯାଇଛି ଏବଂ ବାଦୀ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଖଜଣା ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଆସୁଛନ୍ତି ।

ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ତାଙ୍କର ବିଧିସମ୍ମତ ଦଖଲ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ ନଥିରେ କୌଣସି ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନାହିଁ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ପ୍ରତିବାଦୀକୁ ନିଜେ ତାଙ୍କ ମାମଲା ବିଷୟରେ କହିବା ପାଇଁ ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 4/1982-I ମାଧ୍ୟମରେ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାରେ ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ ହୋଇନାହାଁନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଯାଞ୍ଚ ଅଟକାଇ ରଖିବାର କାରଣ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଷୟରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ଆପାତ ଗ୍ରାହ୍ୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

21. ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ଆଇନ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମକଦ୍ଦମା ଭଳି ଅଟେ, ଯେତେବେଳେ ବାଦୀ ତାଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାରେ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ ହେବାକୁ କାଠଗଡ଼ାକୁ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଉଚ୍ଛେଦ ହେବା ପରେ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା ବାଦୀଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମରେ ଖୋଲାଯାଏ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସରକାର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା, ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ଇଏକ୍ସଟି 5 ପର୍ଯ୍ୟାୟ, 13 ଏବଂ 14 ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱଙ୍କଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଖଜଣା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହାର ଆଇନଗତ ପ୍ରଭାବ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ମାଧ୍ୟମରେ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇସାରିଛି:-

> ***(i) AIR 1999 (SC) 1441—ବିଦ୍ୟାଧର ବନାମ ମାଣିକରାଓ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ—(ଅନୁଚ୍ଛେଦ 16)::AIR 1999 (S.C.) 1341—ଈଶ୍ୱର ଭାଇ ସି. ପଟେଲ ବନାମ ହରିହର ବେହେରା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ***—ଭାରତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1872 ସହିତ ଦେୱାନୀ ବିଚାର—ଧାରା 114—ଯେତେବେଳେ ମକଦ୍ଦମାର ଏକ ପକ୍ଷ କାଠଗଡ଼ାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଶପଥରେ ନିଜର ମାମଲା ଦର୍ଶାନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଜେରା କରିବାକୁ ନିଜକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ଏକ ଧାରଣା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ ଯେ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ମାମଲା ସଠିକ୍ ନୁହେଁ ।
>
> ***(ii) 2014 (II) CLR 1217—ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ଜେନା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଶ୍ରୀମତୀ ବାସନ୍ତୀ ସେଠୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ—(ଅନୁଚ୍ଛେଦ 12)— ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ--***ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦାବି କରିବା—କାମେଶ୍ୱର ସରକାରଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖଜଣା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ—ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା, କୌଣସି ମୂଳ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ପ୍ରମାଣ ନଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ କାମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି ।
>
> ***(iii) 2004 (II) OLR-528-ଚୌଧୁରୀ ବଳରାମ ଦାଶ ବନାମ ଚକୋବନ୍ଦୀ ଆୟୁକ୍ତ, ଓଡ଼ିଶା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ—(ଅନୁଚ୍ଛେଦ 6 ରୁ 8—ଓ.ଇ.ଏ. ଅଧିନିୟମ,***

> ***1951—ଧାରା 6 ଏବଂ 7***—ବିବାଦରେ ଥିବା ଜମି ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଂଶବିଶେଷ ଥିଲା, ଯାହା ଓ.ଇ.ଏ. ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସମସ୍ତ ଋଣଭାରରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା । ନ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପରେ, ଭୂମିର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଓ. ଇ. ଏ. ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଅଧିକାରର ଅଭିଲେଖ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଆଦେଶ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି କରାଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଛି । ଏହି ଆଦେଶ ବୈଧ ହୋଇଥିବାରୁ, ଚକବନ୍ଦୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

22. ଏଠାରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସ୍ୱୟଂ ନିଜ ଶପଥ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ମାମଲା କହିବା ପାଇଁ କାଠଗଡ଼ାକୁ ଆସିନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜେରା ପାଇଁ ନିଜକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଯାଞ୍ଚକୁ ଅଟକାଇ ରଖିବାର କାରଣ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଷୟରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ଅପାତ ଗ୍ରାହ୍ୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନାହିଁ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ମଞ୍ଜୁରୀର ଆଧାରରେ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା ବାଦୀଙ୍କ ନାମରେ ଖୋଲାଯାଇଛି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଚ୍ଛେଦ ହେବା ପରେ, ସରକାର ବାଦୀଙ୍କଠାରୁ ଇଏକ୍ସଟି 5 ପର୍ଯ୍ୟାୟ, 13 ଏବଂ 14 ପର୍ଯ୍ୟାୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଖଜଣା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ସିଧାସଳଖ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରୟତ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ସମୟରେ ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ଆଇନର ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଧାରଣାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନୁହଁନ୍ତି ଯେ, ଅନୁଲଗ୍ନକ 5 ପର୍ଯ୍ୟାୟ, 13 ଏବଂ 14 ପର୍ଯ୍ୟାୟ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ମାଲିକାନାର ଦାବି କରିଛି । ଯାହା ପାଇଁ, ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଏହା ଦର୍ଶାଗଲା ଯେ, ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ ଯେ, ଅନୁଲଗ୍ନକ 5 ପର୍ଯ୍ୟାୟ, 13 ଏବଂ 14 ପର୍ଯ୍ୟାୟ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ମାଲିକାନା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

23. ସେହିପରି ଆଇନର ତୃତୀୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ, ଅର୍ଥାତ୍ ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଶା ସମ୍ପତ୍ତି ଉଚ୍ଛେଦ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ବାଦୀଙ୍କୁ ରୟତ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେଇ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଲଗ୍ନକ 6 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିବା ଉପରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କି;

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନା ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ, ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଓଡ଼ିଶା ସମ୍ପତ୍ତି ଉଚ୍ଛେଦ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ଆଦେଶ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିବା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲା, ଯାହା ବାଦୀଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମାର ସମ୍ପତ୍ତିର ରୟତ ଭାବରେ ମାନ୍ୟତା ଦେଇଥିଲା ।

24. ଆଇନର ଅନ୍ତିମ ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ, ଅର୍ଥାତ୍ ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ରାୟରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ କି, ପ୍ରତିବାଦୀ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ମାଲିକାନାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିନାହାଁନ୍ତି;

ଦେୱାନୀ ଆଇନରେ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୌଳିକ ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଭଳି ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲର ଆଳ ହେଉଛି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ମାଲିକାନାର ପରୋକ୍ଷ ସ୍ୱୀକୃତି ।

ଏହି ଦିଗ ଉପରେ, ଆଇନର ପ୍ରସ୍ତାବଗୁଡ଼ିକ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ମାଧ୍ୟମରେ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଅଛି:–

(i) ***IV (2005) ସିଭିଲ ଲ'ଟାଇମ୍ସ 378 (ପି ଏବଂ ଏଚ୍)—ସୁଲତାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ କସ୍ତୁରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ—ଭାରତୀୟ ତମାଦି ଅଧିନିୟମ--ଅନୁଚ୍ଛେଦ 64 ଏବଂ 65—(ଅନୁଚ୍ଛେଦ 8)***—ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ନିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ଆଳ, ବାଦୀଙ୍କ ମାଲିକାନାର ଏକ ପରୋକ୍ଷ ସ୍ୱୀକୃତି ଅଟେ ।

(ii) ***2008 (3) CCC 173 (ପି. ଏବଂ ଏଚ୍.)—ଜଗତ ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଶ୍ରୀକିଶନ ଦାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ—ଭାରତୀୟ ତମାଦି ଅଧିନିୟମ, 1872—ଅନୁଚ୍ଛେଦ 64 ଏବଂ 65—***ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଦଖଲ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା—ପ୍ରତିବାଦୀ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଉପରେ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲର ଆଳ ଉଠାଇଥିଲେ--ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା--ଥରେ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲର ଆଳ ଉଠିବା ପରେ, ଏହା ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଉପରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ମାଲିକାନାକୁ ପୂର୍ବାନୁମାନ କରେ ।

(iii) ***2008 (4) CCC 239 (ପି ଏବଂ ଏଚ୍)—ଗୁରବକ୍ସ ସିଂହ ବନାମ କର୍ଣ୍ଣେଲ ସିଂହ-ଭାରତୀୟ ତମାଦି ଅଧିନିୟମ, 1872-ଅନୁଚ୍ଛେଦ 64 ଏବଂ 65--ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ—***ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲର ଆଳ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବାଦୀଙ୍କ ମାଲିକାନା ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତିକୁ ସୂଚିତ କରେ ।

ତେଣୁ, ତାଙ୍କ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ଏସ୍., ରେ ବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲର ଆଳକୁ ନେଇ, ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ସ୍ୱତ୍ୱ ଏବଂ ମାଲିକାନାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ।

25. ଏହା ଆଇନର ସ୍ଥିରୀକୃତ ପ୍ରସ୍ତାବ ଯେ, କେବଳ କିଛି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଦଖଲ କରିବା, ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲର ଦାବି କରିବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ଏହା ଦର୍ଶାଇବାକୁ ହେବ ଯେ, ତାଙ୍କ ଦଖଲ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ମାଲିକଙ୍କ ସ୍ୱତ୍ୱ ଏବଂ ଦଖଲ ପ୍ରତି ପ୍ରତିକୂଳ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଏହିଭଳି ଆଳକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବା ପାଇଁ, ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ତାଙ୍କ ଆବେଦନ (ଲିଖିତ ବିବୃତି) ରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବେ ଯେ, କେଉଁ ତାରିଖ ଠାରୁ ସେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ କେଉଁ ତାରିଖରେ ତାଙ୍କ ଦଖଲ ପ୍ରକୃତ ମାଲିକଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତିକୂଳ ହୋଇଗଲା ଏବଂ କେଉଁ ତାରିଖରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ପାଇଁ

ପରିପକ୍ୱ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନା କେବଳ ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ଏହାକୁ ନିବେଦନ କରିବେ କିନ୍ତୁ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଏହାକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବେ ।

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆଇନର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି: -

(i) ***(2008) 15 SCC 150-କୁରେଲ୍ଲା ନାଗା ଦ୍ରୁଭା ଭ୍ୟଦୟା ଭାସ୍କର ରାଓ ବନାମ ଗଲ୍ଲା ଜାନି କାମ୍ମା ଓରଫ୍ ନାଚାରାମ୍ମା—ଭାରତୀୟ ତମାଦି ଅଧିନିୟମ—ଅନୁଚ୍ଛେଦ 64 ଏବଂ 65***—କେବଳ କିଛି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଦଖଲ କରିବା ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ଯଦି ଏପରି ଦଖଲ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ହୋଇ ପ୍ରକୃତ ମାଲିକଙ୍କ ମାଲିକାନାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ ।

(ii) 2017 (3) C.C.C. 509 (S.C.) ଏବଂ 2017 (2) CLR (S.C.) 1097-ଧର୍ମପାଲ ବନାମ ପଞ୍ଜାବ ୱାକଫ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ (ଅନୁଚ୍ଛେଦ 39 ଏବଂ 40)-ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ-- କେବଳ ଏହି କଥନ ଯେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ 1953 ମସିହାରୁ ଦଖଲରେ ଥିଲେ, ତାହା ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲର ଆଳ ଗଠନ କରେ ନାହିଁ ।

ଯେହେତୁ, ଯେଉଁ ଦିନଠାରୁ, ଦଖଲ ବାଦୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିକୂଳ ହୋଇଗଲା, ସେହିପରି ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ପରିପକ୍ୱ ହେବାର ତାରିଖ ମଧ୍ୟ ଦାବି କରିନଥିଲା ।

(iii) I (2009) ସିଭିଲ ଲ'ଟାଇମ୍ସ 120 (UK)—କଲାୱତୀ (ମୃତ ହେବା ପରେ) ଏଲ୍.ଆର୍.ମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଗିରିଶ ଶ୍ରମ (ମୃତ ହେବା ପରଠାରୁ) ଏଲ.ଆର.ମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ—(ଅନୁଚ୍ଛେଦ 8 ଏବଂ 10)—ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ—ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଲିଖିତ ବିବୃତିରେ ଏହା କେଉଁଠି ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇନଥିଲା ଯେ, କେଉଁ ତାରିଖଠାରୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ କେବେଠାରୁ ଦଖଲ ପ୍ରକୃତ ମାଲିକଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିକୂଳ ହୋଇଗଲା—ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲର ଆଳ ବିଫଳ ହୋଇଯାଏ ।

26. ଏଠାରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଅଭିବଚନ (ଲିଖିତ ବିବୃତି) ରେ କେଉଁଠି ମଧ୍ୟ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ, କେଉଁ ତାରିଖରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲକୁ ଆସିଥିଲେ କିମ୍ବା କେଉଁ ତାରିଖରେ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିରେ ତାଙ୍କର ଦଖଲ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ମାଲିକଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତିକୂଳ ହୋଇଗଲା କିମ୍ବା କେଉଁ ତାରିଖରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ, ସ୍ୱତ୍ୱ ପାଇଁ ପରିପକ୍ୱ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ଉପରୋକ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଅନବାର୍ଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ବିଷୟରେ ଦର୍ଶାଇ ବୟାନ ପ୍ରଦାନ କରିନାହାଁନ୍ତି ।

27. ଏଠାରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମକଦ୍ଦମାରେ, ଯେତେବେଳେ ମକଦ୍ଦମାର ବିଚାର ସମୟରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଯାଞ୍ଚ କୌଣସି ଆପାତ ଗ୍ରାହ୍ୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବିନା ଅଟକାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦଖଲ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ତାରିଖ ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ ସ୍ୱତ୍ୱକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ତାରିଖ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ପରିପକ୍ୱ ହେବାର ତାରିଖ ବିଷୟରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ନିବେଦନ ଏବଂ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୀରବ ଥାଏ, ତେବେ ଏହି ସମୟରେ, ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ସୂଚିତ ଆଇନର ନୀତି ପ୍ରୟୋଗ କରି, ଏହା ବିଚାର କରାଯାଏ ଯେ, ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଯେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିଜର ଅଧିକାରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିନାହାଁନ୍ତି ।

28. ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନା ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଅନୁଯାୟୀ, ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶକୁ ବିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଉଠାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଆଧାର, ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇନାହିଁ ।

29. ସେହିପରି ସିପିସି ର ଆଦେଶ 1ର ନିୟମ 10 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିବାଦୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 76/2017ର ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି; ଇତିମଧ୍ୟରେ 2017 ମସିହାରେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ, ପୁରୀଙ୍କ ନାମରେ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ବିଚାରଧୀନତା ଥିବା ସମୟରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଆର୍. ଓ. ଆର୍ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆଧାରରେ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ଭଗବାନ ଜଗନ୍ନାଥ, ପୁରୀଙ୍କୁ ଏକ ପକ୍ଷ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ଙ୍କ ତରଫରୁ ସିପିସିର ନିୟମ 10 ଆଦେଶ 1 ଅନୁଯାୟୀ ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 76/2017 ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ବାଦୀ (ଉତ୍ତରଦାତା) ତଥା ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ, ପୁରୀ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିବାଦୀ (ଆବେଦନକାରୀ) ଙ୍କ ସିପିସିର ଆଦେଶ 1 ନିୟମ 10 ଅନୁଯାୟୀ ଉପରୋକ୍ତ ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 76 /2017ର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଦାବିକୁ ସାଂଘାତିକ ଭାବେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ।

30. ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲକୁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 1991 ମସିହାରେ ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 4/1982-I ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପୁଜିଥିବା ବିବାଦର ନ୍ୟାୟନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ଯଦି ପ୍ରସ୍ତାବିତ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ନହୁଅନ୍ତି, ଉକ୍ତ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷ ଓ. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 4/1982-I ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ପାରିତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷ ଏଥିପାଇଁ ପକ୍ଷପାତିତା ହେବେ ନାହିଁ ।

31. ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ମାଧ୍ୟମରେ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଇନକୁ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଅଛି:-

> ***(i) 2022 (4) ସିଭିଲ କୋର୍ଟ କେସେସ୍ 457 (S.C.) ଏବଂ 2022 (3) ଆପେକ୍ସ କୋର୍ଟ ଜଜମେଣ୍ଟ 272 (S.C.)—ସୁଧାମୟୀ ପଟ୍ଟନାୟକ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ବିଭୁ ପ୍ରସାଦ ସାହୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ—ସିପିସି, 1908—ଆଦେଶ 1 ନିୟମ 10—ତୃତୀୟ ପକ୍ଷ ବାଦୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା—***ମକଦ୍ଦମାର ମକଦ୍ଦମାକାରୀ ଅଟେ ଏବଂ ବାଦୀମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ କାହାକୁ ପ୍ରତିବାଦୀ

ଭାବରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ୍ତ ଭାବରେ ସିପିସିର ଆଦେଶ 1 ନିୟମ 10 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚିତ ଫଏସଲା ଏବଂ କିମ୍ବା ଉପଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ମକଦ୍ଦମାରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନ ଦିଅନ୍ତି ।

(ii) ***2019 (1) ଏଲ୍.ଏଚ୍ (ପି & ଏଚ୍) 921—ନୀଲମ ଜୈନ ବନାମ ମଙ୍ଗେ ରାମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ—ସିପିସି, 1908—ଆଦେଶ 1 ନିୟମ 10—କୌଣସି ପକ୍ଷକୁ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରିବା—***-ବାଦୀ, ମକଦ୍ଦମାକାରୀ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମାରେ ଏକ ପକ୍ଷ ଭାବରେ ସାମିଲ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଏହା ଦାବି ନ କରନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପକ୍ଷ ଭାବରେ ସାମିଲ କରିବାକୁ ହୁଏ, ସେ ଆବଶ୍ୟକ ପକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ବିନା ମକଦ୍ଦମା ଆଗକୁ ବଢିପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପ୍ରତିକାର ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

32. ଯେତେବେଳେ ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 4/1982-I ଅନୁଯାୟୀ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଆଯାଇଛି, ସେତେବେଳେ ଏହି ସମୟରେ, ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ନ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରସ୍ତାବିତ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ପାରିତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା କଦାପି ବାଧ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ୍ ର ରାୟ ଉକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ନାହିଁ ।

ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଯେତେବେଳେ ବାଦୀ କିମ୍ବା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷ, ଆବେଦନକାରୀ (ପ୍ରତିବାଦୀ)ଙ୍କ ସିପିସିର ଆଦେଶ 1 ନିୟମ 10 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନରେ କରାଯାଇଥିବା ତାଙ୍କ ପ୍ରତିରୋଧ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ପକ୍ଷ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷକୁ ଏକ ପକ୍ଷ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 4/1982-I ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆନ୍ତଃ ବିବାଦ

ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲର ଫଳପ୍ରଦ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନଥାଏ, ତେବେ ଏହି ସମୟରେ, ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ମାଧ୍ୟମରେ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିପାଦିତ ଆଇନର ନୀତି ପ୍ରୟୋଗ କରି, ଏହା ସ୍ଥିର କରାଯାଏ ଯେ, ପ୍ରସ୍ତାବିତ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ସିପିସିର ଆଦେଶ 1 ନିୟମ 10 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀ (ପ୍ରତିବାଦୀ)ଙ୍କ ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 76/2017 ର କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ଆବେଦନକାରୀ (ପ୍ରତିବାଦୀ)ଙ୍କ ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 76/2017 ସିପିସିର ନିୟମ 10ର ଆଦେଶ 1 ଅଧୀନରେ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି । ତଦନୁସାରେ, ଆବେଦନକାରୀ (ପ୍ରତିବାଦୀ)ଙ୍କ ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 76/ 2017 ଶେଷରେ ପରିସମାପ୍ତ କରାଯାଉଛି ।

33. ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଆଇନର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନର ବିଶ୍ଳେଷଣ ପରେ, ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନା ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଅନୁଯାୟୀ, ଯେତେବେଳେ ଏହା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଏ ଯେ, ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରତିବାଦୀ ତରଫରୁ ଉଠାଯାଇଥିବା କୌଣସି ବି ଆଧାର, ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇନାହିଁ, ତେବେ ଏହି ସମୟରେ, ଆବେଦନକାରୀ (ବାଦୀ) ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ମାଧ୍ୟମରେ ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରମଶଃ ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 4/1982-I ଏବଂ ଟି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 6/1989ରେ ପାରିତ ଉକ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ଙ୍କ ଅପିଲରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବିଫଳ ହେବା ବାଧ୍ୟ ।

34. ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକାରୀ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତାଭିତ୍ତିରେ କିନ୍ତୁ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି ।

ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 4/1982-I ରେ ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଟି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 6/1989 ରେ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଗଲା ।

(ଏ. ସି. ବେହେରା),

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।
31 ଜାନୁଆରୀ, 2024/ଉତ୍କଳିକା ନାୟକ
କନିଷ୍ଠ କ୍ଷିପ୍ରଲେଖକ

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣ ଟିପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

<u>ଅନୁବାଦିକା</u>
ସଙ୍ଗୀତା ସେନାପତି
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ